

UNGARISCHER SEELSORGEDIENST DER EVANG. KIRCHE H.B. IN ÖSTERREICH
AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKIGONDOZÓ SZOLGÁLAT

Wien 1., Dorotheergasse 16, honlap: <http://becsi.reformatusok.com/> e-mail: bemaref@gmail.com
Karvansky Mónika református lelkész tel.: +43 699 188 780 68

*„...megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig”
(Filippi levél 2. rész 8.v.)*

Kedves Testvéreink!

Istentiszteleteink rendje a 2016-os esztendő Húsvét ünnepkörében és május havában:

2016. március	25. du. 17 óra:	Nagypénteki istentisztelet, Úrvacsora Gyülekezeti teremben
2016. március	27. du. 17 óra:	Húsvéti istentisztelet, Úrvacsora
2016. április	10. du. 17 óra:	Istentisztelet
2016. április	17. du. 17 óra:	Istentisztelet
2016. április	24. du. 17 óra:	Istentisztelet
2016. május	8. du. 17 óra:	Családi istentisztelet Anyák napi köszöntő

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk alkalmainkra:

* A **gyermek-istentiszteletek** alkalmát a templomi istentisztelettel egy időben tartjuk a gyülekezeti teremben. Szeretettel várjuk a gyermekeket szüleikkel együtt.

* **Énektanulás – 2016. március 25-én és 27-én 16.00 órai** kezdettel a gyülekezeti teremben Handl György vezetésével.

* **Bibliaóra** alkalmára hívjuk Testvéreinket **2016. április 7-én 19.00 órai** kezdettel a gyülekezeti terembe.

* **Lelkészi fogadóóra 2016. április 7-én 18.00 órától** kerül sor a gyülekezeti teremben, illetve egyeztetés alapján kérhető más időpont is.

* **2016. március 27-én 10.30 órai** kezdettel tartjuk **Linz-Leodingban magyar nyelvű húsvéti istentiszteletünket.** Ez alkalommal megterítjük az Úr szent asztalát is. Szeretettel várjuk a Felső-Ausztriában élő Testvéreinket. **Cím: Haidfeldstrasse 6, 4060 Linz-Leoding**

*A FELTÁMADÁS ÖRÖMHÍRÉVEL KÍVÁNUNK ÁLDOTT HÚSVÉTI
ÜNNEPEKET GYÜLEKEZETEINK TAGJAINAK, ÉS SZERETTEIKNEK!*

Bécs, 2016. Nagyhétében

A gyülekezet vezetősége

GYÜLEKEZETI ÉLET

„A Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhíva az egy testben. És legyetek háládatosak.” (Kolossé 3,15)

CSALÁDI ISTENTISZTELET - ANYÁK NAPI KÖSZÖNTŐ

2016. május 8-án Családi istentisztelet keretében hagyományainkhoz híven Anyák napi köszöntő műsorát tervezzük a gyermekek előadásában.

2016. áprilisban a gyermekalkalmakon szeretnénk felkészíteni a gyermekeket az Anyák napi műsorra. Várjuk mindazoknak a jelentkezését, akik szeretnének szerepelni a Családi istentisztelet alkalmán.

KONFIRMÁCIÓOKTATÁS – KONFIRMÁCIÓ 2017 PÜNKÖSD

Gyülekezetünkben kétévenként konfirmáció alkalmára kerül sor Pünkösöd ünnepén. Ezúton is szeretnénk felhívni mindazoknak a figyelmét a konfirmációoktatás és a konfirmáció lehetőségére, akik magyar nyelven szeretnének hitükről vallást tenni 2017. Pünkösdjén.

2017. január és június között konfirmációoktatást hirdetünk 13-15 éves fiataloknak. Lehetőség van felnőtt konfirmációoktatásra is.

Kérjük a Testvéreket, hogy akik gyülekezetünkben szeretnének hitükről vallást tenni, jelentkezzenek a lelkipásztornál.

AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUSOK - Facebook oldala

A Facebook-on az Ausztriai Magyar Reformátusok zárt csoportját pár hónapja tettük elérhetővé azok számára, akik ezt a közösségi fórumot használják. A tagok olvashatnak az aktuális gyülekezeti alkalmainkról, megtekinthetik a gyülekezeti körleveleket, megtalálják gyülekezeti elérhetőségeinket. Célunk, hogy ilyen formában is felhívjuk az érdeklődők figyelmét gyülekezetünk alkalmaira és a közösségbe hívogassuk keresztyén Testvéreinket.

Emmausi útaink – a reményvesztéstől a megbizonyosodásig

Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, és amelynek Emmaus a neve, és beszélgettek mindarról, ami történt. Miközben beszélgettek, és vitatkoztak egymással, maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük. ... „Mi történt?” – kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak: „Az, ami a názáreti Jézussal esett, aki próféta volt, szóban és tettben hatalmas Isten és az egész nép előtt; hogyan adták át... halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg. Pedig mi abban reménykedtünk... Akkor ő így szólt hozzájuk: „Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?” Lk 24, 13-35 válogatott versei

Húsvétot ünneplő keresztyén Testvérek!

Közel az este, a nap lenyugvóban és két tanítvány indul Emmausba kétségek, fájdalmak, csalódások, miértek és hogyanok terhével. Csak el Jeruzsálemből, a fájdalmak helyéről, a remények szétfoslásának városából. Nemcsak körülöttük, de szívükben is nő a sötétség. Pedig ők már hallották az asszonyokat, hallották az üres sírt találó testvéreket, hallották, hogy angyal által üzent **Krisztus, aki feltámadott és él! Pedig már Jézus nincs a sírban, már Krisztusként feltámadt!**

Mindenek ellenére lehajtott fejjel, a megélt nagypénteki gyászos tények fájdalmával kel útra ez a két ember. Útjuk Jeruzsálemből Emmausba vezet, ami hatvan futamnyira, kb. 12 km-re volt Jeruzsálemtől. Időben ez a távolság két órai gyalogút. Miközben mennek és vitatkoznak a történeteken, valaki egyszer csak megjelenik mellettük. Megkérdezi, hogy miről is van szó? Erre az egyik tanítvány elképedve viszontkérdéssel válaszol: Hát ő volna az egyetlen, aki nem tudja, hogy mi történt a napokban Jézussal Jeruzsálemben?!

Kedves Testvéreim, Húsvét ünnepén kérdezzük meg a keresztségben elpecsételtől, vajon a hitükről vallást tévő keresztyénekként életükben hányszor lépnek erre az emmausi útra? Hányszor gondolják úgy, hogy minden hiába, elveszett a remény, életük a lenyugvó nap sötétjébe menetel, mert a vélt és hitt megoldások nem történtek meg? Hányan kérdezik: hát hol van ilyenkor az Isten? És ha nem lenne a szemeken hályog és a szívekben sötétség, akkor bizony megtapasztalhatnák, hogy a keresztre feszített és feltámadott Krisztus ott megy velük és mellettük, hogy a reménytelenség útjáról visszafordítsa a reményt vesztett életüket. Ez a világ már közel 2000 éve Húsvét után van és mégis az emmausi tanítványok fájdalmas miértjeivel forog tovább az idő tengelyén.

De térjünk, most vissza a tanítványok Emmausba vezető útjára. Jézus meghallgatja fájdalmaikat, csalódásaikat. Hagyja, hogy kibeszéljék mindazt, ami keserűvé teszi ezt az utat és kilátástalanná a holnapot. Nem tolakodik, nem erőszakoskodik, nem lármáz, hogy: „*Hát ide nézzetek! Király lettem, itt vagyok, győztem!*”

Nem. Némán, csendben, türelmesen hallgat. Tudja azt, hogy a seb csak úgy gyógyítható, ha előtte kifakad és kitisztul. Így válik tisztíthatóvá, gyógyíthatóvá.

És mikor az úton levők minden panaszuikat rázúdítják a hozzájuk csatlakozó idegenre, akkor Jézus elkezd magyarázni az Írásokat. Elmondja, hogy a próféciák szerint mindezt el kellett szenvednie Isten Fiának, az Ebed Jahvének, Isten szenvedő szolgájának – ahogyan Ézsaiás próféciájában jövendöli. Nem vádolja a főpapokat, nem vádolja az írástudókat, nem vádolja Pontius Pilátust, nem vádolja a tömeget, aki Nagypénteken Barabásért kiáltott. Sőt, a szétfutott tanítványsereget sem vádolja! Csak szelíden elmondja, hogy *ezt a keserű kelyhet ki kellett innia, pedig tudta mivel jár.* Ez szerves része volt Isten üdvszerző tervének, amit magára kellett vennie, amit el kellett szenvednie, el kellett végeznie. „*És ez megtörtént. Értitek már?*” – kérdezhetette meg Krisztus Kleopást és társát.

Közben pedig megérkeztek útjuk céljához, Emmausba. Jézus úgy tett, mintha folytatni szeretné az útját, de a két útitárs marasztalta. „*Sötétedik, maradj velünk. Jer, ülj velünk asztalhoz és töltsd itt az éjszakát.*” Ez mind annak a jele, hogy hevült szívük és azért marasztalták. Hiszen akivel jó együtt lenni, akinek közelségében a gyász terhe is könnyű lett az emmausi úton, akinek már maga a jelenléte is megnyugtatóan hatott rájuk, azt a személyt, bárki legyen is az, nem szeretnék tovább engedni. Kérlelik, és ő nem utasítja el őket. A kenyér megtörése által már felismerik és tudják, hogy ki van mellettük. Ott van velük és egész úton kísérte őket az a Jézus, aki az utolsó vacsorán megtörte a kenyeret, aki az ötezer ember megvendéglésénél is hálaadással kezdi a kenyérszaporítás csodáját, aki azt mondta magáról, hogy ő az az élő kenyér, aki a mennyből száll alá.

Bár egyszer csak eltűnik mellőlük Jézus, de szívükben mégis ott marad. Az életükben már a megfelelő helyre került minden, a fájdalmas kérdéseikre egész úton mellettük ott volt a válasz. Ekkor ismét útra kelnek a sötétség és a fáradtság ellenére – vissza ugyanazon az úton, amelyen reménytelenséggel a szívükben jöttek. Vissza azon az úton, amelyen már az élő reménység megtapasztalásával futnak Jeruzsálemig. Igazi húsvéti megtapasztalással nyitják a tanítványokra az ajtót és lelkendezve kiáltják: ***Jézus él!*** Ekkor a tanítványok is elmondták, hogy „*tudjuk már mi is az örömhírt, mert megjelent Simonnak.*”

Milyen csodálatos a feltámadott Krisztus szeretete! Miután elhordozta a világ bűnét, kiengesztelte Istent és meghalt a kereszten, harmadnapon feltámad és elindul megkeresni a szétszóródott nyáját. Megy, és egyenként szedi össze, vigasztalja és bátorítja őket.

Kedves Testvéreim, ti, akik jól ismeritek a Húsvét üzenetét: vajon előfordult-e veletek, hogy Emmausba indultatok reményvesztettséggel szívetekben? Annak ellenére, hogy már hallottatok arról, hogy Krisztus meghalt értetek, és feltámadt - hogy saját feltámadásunk záloga legyen - mégis üres fecsegésnek tartottátok a róla szóló igehirdetést, amint a tanítványok is az asszonyok híradását? Jézus az írásokat magyarázta a tanítványoknak, ezekből ismertette meg azt, hogy valójában ki is nekik és nekünk, ennek a világnak. Felismertük-e már a Biblia igéiből, hogy ő az a Krisztus, aki csendesen mellénk szegődik, ha életünket vihar tépi és hitünk megtorpan, és ott van velünk a mindennapok sűrűjében? Amikor úton vagyunk, amikor asztalhoz ülünk? Ez a feltámadott Krisztus a mindennapjaink Ura, nem csak az ünnepek idejére vendég a szívünkben és otthonainkban! Felráz a lelki fásultságunkból, bizonytalan hitünk kiáltásaiból: „*hiszek Uram, segíts hitetlenségemen!*” Gyűljön hát fel az öröm a szívünkben, mert a Húsvét öröme elvitathatatlan attól, aki felismeri Krisztust!

Így nézzünk körül Testvéreim, amikor életünk a lenyugvó nap sötétje felé indul: akkor is lássuk meg, ki kísér minket azzal a céllal, hogy az elkeseredés útjáról visszafordítson az öröm ösvényére! Mikor a fájdalmas miértek sebeket ütnek szívünkön, figyeljünk arra, hogy ki töri meg a kenyeret számunkra. Így már rövidebb lesz az ugyanakkora, hatvan futamnyi út hozzá és vissza, a tanítványi közösségébe. Mert az az út, amelyet örömmel futunk meg, mindig rövidebbnek tűnik, mint az olyan út, melyen a terhek, gondok és fájdalmak súlyát cipeljük.

A húsvéti örömhírral szívünkben járjuk mi is azt az emmausi utat, mely a reményvesztéstől a megbizonyosodásig vezet és hálaadásra indít mindnyájunkat! „***Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre!***” (1Pét 1,3) Ámen.

Áldott Húsvéti Ünnepeket kívánok a szórványban élő keresztyén Testvéreknek! Isten tegye áldottá otthonainkban a családi találkozásokat és a templomokban istentiszteleteinket, az úrvacsora közösségét, békés ünnepszentelésünket, a gyülekezeti találkozásokat! Krisztus feltámadott!

Karvansky Mónika református lelkipásztor